

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 6016200338
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6016200338.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): pplk Mgr. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, proti žalovanému: Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, so sídlom Ul. 9. mája 1812/1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-VO2-3-005/2016-PK zo dňa 07.03.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/40/2016-41 zo dňa 27. júla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/40/2016-41 zo dňa 27. júla 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-BB-VO2-3-005/2016-PK zo dňa 07.03.2016 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom č. 6/2015 zo dňa 30.12.2015 (ďalej na účely rozsudku len „rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa“) bolo podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 73/1998 Z.z.“) sťažovateľovi uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10 % na dobu 2 mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z.z. tak, že nespĺnil ústny príkaz zástupcu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom (ďalej na účely rozsudku len „OR PZ Žiar nad Hronom“) vydaný 15.07.2014 v kancelárii riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom približne v čase o 14.00 hod. v nadväznosti

na ustanovenie čl. 5a nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru. Pri spracovaní návrhu na udelenie odmeny sťažovateľ v dvoch prípadoch nezohľadnil reálny výsledok služobného hodnotenia policajtov, na základe čoho boli dotknutým policajtom udelené odmeny v nižšej výške, ako bolo stanovené pokynom nadriadeného v nadväznosti na stupeň hodnotenia, A, B, C za obdobie 1. polroku 2014.

2. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-BB-VO2-3-005/2016-PZ zo dňa 07.03.2016 (ďalej na účely rozsudku len „preskúmané rozhodnutie“) tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol a rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa potvrdil. Žalovaný po vyjadrení sa k jednotlivým námietkam sťažovateľa dospel k záveru, že správny orgán 1. stupňa postupoval v súlade so zákonom, všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými aktmi riadenia vydaných na ich základe, pričom pri ich aplikácii sa nedopustili žiadnych procesných pochybení, ktoré by predstavovali takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozkazu. Vykonanými dôkazmi bola jednoznačne preukázaná odôvodnenosť disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie, a to že sa sťažovateľ dopustil disciplinárneho previnenia, za ktoré mu bolo uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 10 % na dobu dvoch mesiacov.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Banskej Bystrici v zákonnej lehote žalobu s nasledujúcimi žalobnými bodmi :

- žalovaný vec nesprávne právne posúdil tým že:

- nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav veci v zmysle § 233 a § 238 ods. 1, 2 zák. č. 73/1998 Z.z.,
- nevykonával všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- jednostranne poukazoval na žalobcove účelové konanie, čo nebolo zo strany žalovaného právne podložené,
- nedodrжал zákonnú lehotu na uloženie disciplinárneho opatrenia, teda do 12.12.2015.

- doteraz zistený skutkový stav veci neobstojí,

- pretože návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania a výpovedí neboli zo strany žalovaného akceptované,
- vyvstali také dôkazy, ktoré neboli doteraz v konaní uplatnené a mohlo byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, majúcim za následok nesprávnosť rozhodnutí vo veci samej a zároveň sa jedná o skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- skutok je dostatočne vymedzený na to, aby nedošlo k zámene skutku s iným skutkom, aby nedošlo k litispendencii, k dvojitému postihu pre rovnaký skutok, ako aj pre vylúčenie prekážky rozhodnutej veci,
- bolo by v rozpore s duchom zák. č. 73/1998 Z. z., aby všetky pokyny nadriadeného boli vydávané len v písomnej forme,
- bolo povinnosťou sťažovateľa v žalobe vymedziť konkrétne dôvody nezákonnosti, nakoľko súd nie je povinný nahrádzať žalobcu a za žalobcu zisťovať dôvody nezákonnosti,
- absencia tvrdenia sťažovateľa, aký konkrétny zákon bol vydaním napadnutého rozhodnutia porušený.

5. K návrhu na odklad vykonateľnosti žaloby uviedol, že v predmetnom prípade sa nejednalo ani o jeden z dôvodov, ktorý je uvedený v § 185 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely rozsudku len „S.s.p.“), preto súd v zmysle § 188 S.s.p. žalobcovi nevyhovet a uznesením návrh zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal zo zásady úspešnosti konania a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

6. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

7. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že krajský súd:

- považoval postup správneho orgánu za správny, aj napriek tomu, že správne orgány nerešpektovali právny názor krajského súdu uvedený v zrušujúcom rozhodnutí,
- uviedol, že sťažovateľ nevymedzil konkrétne dôvody nezákonnosti, napriek tomu že sťažovateľ v žalobe vymedzil nedostatky spočívajúce v neúplnosti podkladov rozhodnutia,
- nesprávne právne posúdil lehotu na uloženie disciplinárneho opatrenia, keď nesprávne aplikoval § 250j ods. 4 zákona č. 99//1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej na účely rozsudku len „O.s.p.“),
- sa odklonil od doterajšej súdnej praxe pri posudzovaní prekluzívnej lehoty podľa § 57 zák. č. 73/1998 Z.z., pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/29/2013.

8. Navrhol, aby kasačný súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu mení tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu 1. stupňa v celom rozsahu zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa s právnym názorom krajského súdu v plnej miere stotožňuje, považuje ho za správny a zákonný. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je v zmysle § 462 ods. 2 S.s.p. potrebné zmeniť tak, že ruší preskúmané rozhodnutie a vec žalovanému vracia na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. mája 2017 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zák. č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 57 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z., za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do 1 roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrenia iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajtov dozvedel o výsledku tohto vyšetrenia; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení

disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa § 57 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z., iným orgánom podľa odseku 1 sa rozumie orgán činný v trestnom konaní, správny orgán a orgán oprávnený vykonávať príslušné prešetrovanie alebo kontrolnú činnosť; iným orgánom nie je orgán splnomocnený nadriadeným, ktorý je príslušný rozhodnúť o uložení disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 248 zák. č. 73/1998 Z.z., policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Podľa §250j ods.4 O.s.p. (§ 191 ods. 4 S.s.p.) druhá veta, ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

11. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

12. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu zistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Z uvedeného dôvodu zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. Zo spisu krajského súdu a z pripojeného administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-VO2-21-006/2014-PK zo dňa 11.12.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa č. 3 zo dňa 08.10.2014 o uložení disciplinárneho opatrenia sťažovateľovi. Obe rozhodnutia správnych orgánov boli zrušené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2015-41 zo dňa 23.09.2015 (ďalej na účely rozsudku len „zrušujúci rozsudok krajského súdu“) a vec bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že vo výroku rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa chýbala právna kvalifikácia skutku a okrem toho z výroku rozhodnutia nebolo zrejmé pokyn z ktorého dňa mal žalobca porušiť, pod akou spisovou značkou bol pokyn vydaný, kedy a kto pokyn vydal. Zároveň mal dať správny orgán lehotu na opätovné vyjadrenie k veci sťažovateľovi. Krajský súd si v súvislosti s vecou sp. zn. 23S/44/2015 vyžiadal od správneho orgánu správny spis, ktorý bol vrátený späť správne mu orgánu dňa 01.02.2016.

14. Z § 248 zák. č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným. Sťažovateľ podal v predchádzajúcom súdnom konaní žalobu, o ktorej rozhodol krajský súd zrušujúcim rozsudkom. Kasačný súd poukazuje na to, že súd v súdnom konaní vždy postupuje podľa procesných právnych predpisov týkajúcich sa konania pred súdom, a teda súd postupoval do 30.06.2016 podľa O.s.p. (v súčasnosti podľa S.s.p.). Aj z dôvodovej správy k § 248 zák. č. 73/1998 Z.z. jednoznačne vyplýva, že právna úprava súdneho preskúmania sa navrhuje v súlade s článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky a pri preskúmaní rozhodnutia súdom sa postupuje podľa O.s.p.

15. Nakoľko v prechádzajúcom konaní boli pôvodné správne rozhodnutia oboch správnych orgánov zrušené, v zmysle v tom čase účinného 250j ods. 4 O.s.p., druhá veta, ktorého znenie je totožné so v súčasnosti platným § 191 ods. 4 S.s.p. druhá veta, po vrátení veci na ďalšie konanie v prípade zrušenia rozhodnutia krajským súdom začne orgánu verejnej správy lehota na vydanie rozhodnutia plynúť až vrátením všetkých administratívnych spisov zo strany správneho súdu orgánu verejnej správy. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že správny orgán 1. stupňa začal opakované disciplinárne konanie dňa 11.12.2015, na základe čoho následne 30.12.2015 vydal nové rozhodnutie, teda ešte pred doručením administratívnych spisov (pred 01.02.2015) a pred tým ako mu začala plynúť nová lehota 30 dní na rozhodnutie vo veci.

16. Mať k dispozícii administratívny spis je základným predpokladom pokračovania v ďalšom konaní. Plynutie lehoty orgánu verejnej správy je zo zákona viazané na vrátenie všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci. (Hanzelová, I., Rumana, I., Šingliarová, I. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: Wolters Kluwer, 2016. s. 306.). Kasačný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že každý správny orgán je povinný viesť administratívny spis, ktorý obsahuje všetky podstatné skutočnosti súvisiace s konkrétnym správnym konaním. Rozhodnutie a najmä jeho odôvodnenie by malo byť zhrnutím obsahu administratívneho spisu a postupu a spôsobu, ktorý správny orgán doviedol k vydaniu konkrétneho správneho rozhodnutia.

17. Prvostupňový orgán v rozpore so zákonom vydal rozhodnutie bez toho, aby mal administratívny spis k dispozícii, na čo žalovaný, ani krajský súd neprihliadol a to aj napriek tomu, že krajský súd v rozsudku uviedol, že spis správneho orgánu sa od 19.03.2015 do 01.02.2016 nachádzal na Krajskom súde v Banskej Bystrici a nové rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo vydané 30.12.2015, čo však nevyhodnotil ako nezákonnosť pri rozhodovaní správneho orgánu. Kasačný súd má za to, že ide o vadu, ktorá spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Napriek tomu že správny orgán 1.stupňa v ďalšom konaní doplnil dokazovanie opätovne o nové vyjadrenia, jeho rozhodnutie nemožno považovať za zákonné, vychádzajúce z kompletného administratívneho spisu, nakoľko rozhodoval bez podkladov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Námietku sťažovateľa o neúplnosti podkladov rozhodnutia vzhľadom na uvedené vyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú. V ďalšom konaní správny orgán po vrátení administratívneho spisu v zákonnej lehote vec opätovne prejedná a rozhodne v súlade s obsahom administratívneho spisu a vykonanými dôkazmi.

18. K lehote na vydanie disciplinárneho opatrenia kasačný súd poznamenáva, že ako správne orgány, tak aj sťažovateľ nesprávne posudzovali začatie plynutia subjektívnej lehoty na vydanie rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa.

19. Nie je správne tvrdenie sťažovateľa, že ustanovenie § 250j ods. 4 O.s.p. je v tomto prípade lex generalis a § 57 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. lex specialis pokiaľ ide o lehotu pre rozhodnutie a preto neprichádza do úvahy uplatnenie O.s.p. V predmetnej veci nemožno uplatniť zásadu „lex specialis derogat legi generalis“ nakoľko zák. č. 73/1998 Z. z. osobitne nerieši začatie plynutia lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia po zrušení rozhodnutia správneho orgánu súdom a vrátení veci na ďalšie konanie. Príslušný špeciálny zákon deroguje postavenie všeobecného právneho predpisu len v takom rozsahu, v ktorom sám problematiku upravuje. Vzhľadom na uvedené kasačný súd poznamenáva, že začatie plynutia lehoty je potrebné posudzovať od preukázateľného prevzatia administratívneho spisu správnym orgánom po jeho vrátení zo súdu. Samotná dĺžka lehoty je *expressis verbis* v osobitnom predpise upravená a preto sa posudzuje podľa zák. č. 73/1998 Z.z.

20. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo 29/2013, na ktoré sťažovateľ poukázal, kasačný súd uvádza, že nejde o rovnaký prípad ako v predmetnej veci sťažovateľa, nakoľko v rozhodnutí sp. zn. 5Sžo/29/2013 išlo o posúdenie plynutia lehoty v prípade zrušenia prvostupňového rozhodnutia odvolacím správnym orgánom, kedy sa lehota posudzuje podľa § 57 ods. 1 zák. č 73/1998 Z.z. a začína plynúť dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajtov dozvedel o výsledku tohto šetrenia. V predmetnej veci bolo zrušené prvostupňové ako aj druhostupňové správne rozhodnutie krajským súdom, a preto sa na plynutie lehoty po zrušení správneho rozhodnutia súdom vzťahujú

ustanovenia § 250j ods. 4 O.s.p.

21. Námietku sťažovateľa, že krajský súd považoval postup správneho orgánu za správny napriek tomu, že nerešpektoval právny názor vyslovený v zrušujúcom rozsudku krajského súdu, vyhodnotil kasačný súd za čiastočne dôvodnú. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že nariadenia, príkazy, pokyny či rozkazy musí príslušník Policajného zboru plniť bez ohľadu na ich formu, či už ústnu alebo písomnú, nakoľko vyžadovanie písomnej formy príkazu či pokynu v každom prípade by bolo v rozpore s účelom predmetného zákona. V zák. č. 73/1998 Z.z. je jednoznačne ustanovené, v ktorých prípadoch sa obligatórne vyžaduje písomná forma (napr. § 48 ods. 4, § 48a ods. 10-11 atď.) Za pomoci výkladového pravidla „argumentum o contrario“ možno dospieť k záveru, že v ostatných prípadoch zákon písomnú formu nevyžaduje.

22. Vo vzťahu ku konaniu, ktorého sa mal dopustiť sťažovateľ a za ktoré mu bolo uložené disciplinárne opatrenie, však kasačný súd poznamenáva, že ako správne orgány tak aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach v súvislosti s porušením povinnosti sťažovateľom uvádzajú termín pokyn ako aj príkaz, pričom podľa názoru kasačného súdu nejde o synonymá.

23. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zák. č. 73/1998 Z.z. zákonodarca vo viacerých ustanoveniach rozlišuje medzi príkazom a pokynom, nakoľko aj v § 48 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z.z., ktoré mal sťažovateľ svojim konaním porušiť, je ustanovené, že policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. Je preto potrebné, aby v ďalšom konaní došlo k ustáleniu toho, či zo strany sťažovateľa bol porušený príkaz, alebo či išlo o porušenie pokynu nadriadeného a jeho bližšia špecifikácia, nakoľko disciplinárne previnenie, ktorého sa dopustil sťažovateľ musí byť vo výroku rozhodnutia, ako aj v jeho odôvodnení vymedzené dostatočne na to, aby nebolo zameniteľné s iným skutkom a výrok rozhodnutia musí splňať požiadavky určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti.

24. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatoval, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale z vyššie uvedených dôvodov pristúpil k zmene rozsudku krajského súdu a v súlade s ustanovením § 462 ods. 2 S.s.p. pristúpil k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je žalovaný právnym názorom kasačného súdu viazaný (469 S.s.p.).

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, trovy tohto konania priznal. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.